

198

peccata prius dimissa non q̄ p̄
 us dimissa redeāt i nūero sed i
 reatu. om̄e debītū dīmisi tibi n̄
 q̄ solūisti s̄ qm̄ solū rogasti me
 ecce am̄ozat pietatē sibi factā
 i augmētū penay. de^o em̄ ex sua
 pietate dimittit p̄cozibz rogā
 n̄bz n̄ ex merito adigne rogan
 cū iō arguit eū. nōne optuūt te
 misereri d̄nū tuū. sic ⁊ ego d̄ns
 tu^o cū misit^o sū totū ⁊ magnū d̄
 bītū remittēdo. rāō em̄ natalis
 oñdit vt alteri faciat qd̄ sibi ve
 lit fieri q̄s. itē colligim^o durio:
 res cēhoies. p̄mis suis q̄z de^o
 hoibz. vñ s̄ sciēs dō cū p̄ ap̄tā
 tā sibi p̄poneret qd̄ veller elige
 re. p̄ p̄co nūeracōis p̄t̄i inter
 rra. s̄. an pestilenciā. an famē aut
 p̄fucōz. hostiū dixit. mel^o ē m̄
 nicidē i man^o dei q̄z i man^o hoiz
 m̄ltē em̄ sūt misfacoēs ei^o q̄si di
 hoies crudeliores sunt q̄z de^o. ⁊
 sic elegit puniri p̄ pestilenciā q̄ i
 sibi d̄i posita sūt p̄ate. i. hē.
 vl. iste fuus a d̄no replent^o n̄
 r̄ndit insignū q̄ p̄cozes i die
 iudicij aut mortis p̄ cōfusione
 nichil habet q̄ r̄ndēt d̄min^o
 eius itatus nō p̄ affectōem aut
 motū animi. sed p̄ ostensioēz
 penay tradidit eū tortozibz tar
 tareis spiritibz q̄ sunt tortozes
 p̄coz q̄ ad vsq̄z redderet vni
 uersū debītū s̄z p̄petue punien
 do vt solū i pena eterna qd̄ hic
 t̄p̄aliter suaxi i culpa. nec ē de^o

inūst^o eternalit̄ puniēs culpaz
 t̄p̄aliter am̄issam. q̄ s̄ m̄finitū
 s̄z i finite bonitatis peccauit q̄
 i suo eterno peccauit. q̄ i vo
 lūtate peccādi decel sit. q̄ sine s̄
 tia nō dimittit̄ p̄cēm. ⁊ i infernō
 nulla ē redēpcio. O quot hodie
 reperunt hoies xp̄iani similes
 huic suo neqm̄. quū crudelitate
 arma sunt. solūt remittere ro
 ganibz iniuriā am̄issam. sed di
 cunt. iterim. q̄ viūā nō dimittā
 illi hanc iniuriā. ⁊ t̄n a deo q̄ri.
 die petūt sibi dimitti dicētes illi
 lud dei. dimittē nob. de. no. si. ⁊
 zc. hic p̄dicator potest se exten
 dē acri multoz hoiz abusionez
 Vltimo x̄ps applicat pabolā ad
 q̄mliter hoīem dicens. sic ⁊ pa
 ter me^o celestis faciet vobis si
 nō dimiseritis vnul q̄q̄ frat̄i
 suo d̄ cordibz vestris. O s̄m Fe
 roni. formidulosa. sentenciā si
 parua frat̄ibz non dimittimus
 magna nobis a deo non dimitt
 tūtur. ⁊ dicit d̄ cordibz vestris
 q̄ nō sufficit homē dimittē h̄i
 corde appetit^o vidēte teneat. h̄i
 forte dicēt q̄s. difficile ē m̄cō i
 iuriā ex corde dimittē. ad hoc
 r̄ndēt. licet sensualitate sit diffi
 cile s̄ rāōi sit facile. p̄mo si cogi
 tet q̄ deus m̄to maiora tibi di
 mittit. facile em̄ tibi eēt h̄q̄s cen
 tuz florenoz tibi remittēt vt tu
 vnū alfi remitteres. q̄ p̄ s̄ h̄i
 dei efficiēt iusta dei promissā.